

**Okręgowa Izba Lekarska
w Białymstoku**

Koncert wokalny z okazji 100-lecia Izb Lekarskich w Polsce

**Ewelina
Sielska-Badurek**
mezzosopran

**Wiktor
Orlof**
bas

**Paweł
Pecuszok**
tenor

**Zofia
Małas**
fortepian

**F. Schubert | R. Schumann | H. Wolf
G. Puccini | G. Verdi | G. Bizet | A. Dvořák**

**18.08.2021
środa
godz. 19.00**

**wstęp
wolny**

Aula Koncertowa Zespołu Szkół Muzycznych
im. Ignacego Paderewskiego w Białymstoku, ul. Podleśna 2
wejście główne do Szkoły Muzycznej od ul. Podleśnej

Część I

1. Franz Schubert **Das Wandern** z cyklu Die schöne Müllerin Op. 25
2. Robert Schumann **Im wunderschönen Monat Mai** z cyklu Dichterliebe Op. 48
3. Robert Schumann **Aus meinen Tränen sprießen** z cyklu Dichterliebe Op. 48
4. Robert Schumann **Die Rose, die Lilie** z cyklu Dichterliebe Op. 48
5. Robert Schumann **Das ist ein Flöten und Geigen** z cyklu Dichterliebe Op. 48
6. Franz Schubert **Der Doppelgänger** z cyklu Schwanengesang (D 957)
7. Robert Schumann **Seit ich ihn gesehen** cyklu Frauenliebe und-leben Op. 42
8. Robert Schumann **Er, der herrlichste von allen** cyklu Frauenliebe und-leben Op. 42
9. Robert Schumann **Ich kann's nicht fassen, nicht glauben** cyklu Frauenliebe und-leben Op. 42
10. Robert Schumann **Du Ring an meinem Finger** cyklu Frauenliebe und-leben Op. 42
11. Robert Schumann **Helft mir, ihr Schwestern** cyklu Frauenliebe und-leben Op. 42
12. Robert Schumann **Süßer Freund, du blickest** cyklu Frauenliebe und-leben Op. 42
13. Robert Schumann **An meinem Herzen, an meiner Brust** cyklu Frauenliebe und-leben Op. 42
14. Robert Schumann **Nun hast du mir den ersten Schmerz getan** cyklu Frauenliebe und-leben Op. 42
15. Hugo Wolf **Verborgenheit** Nr.12 cyklu Morike-Lieder
16. Hugo Wolf **Verschwiegene Liebe** Nr 3 cyklu Eichendorff-Lieder
17. Franz Schubert **Auf dem Wasser zu singen** Op. 72
18. Franz Schubert **An den Mond** Op. 57
19. Franz Schubert **Ganymed** Op. 19
20. Franz Schubert **Die Forelle** Op. 32

Część II

21. Giacomo Puccini **Nessun dorma** aria Kalafa z III aktu opery Turandot
22. Georges Bizet **L'amour est un oiseau rebelle** aria Habanery z I aktu opery Carmen
23. Giuseppe Verdi **Prologo A te l'estremo addio...** aria Fiesco z I aktu opery Simon Boccanegra
24. Ernesto De Curtis **Tu ca nun chiange** pieśń neapolitańska
25. Stanisław Moniuszko **Modlitwa** pieśń z V Śpiewnika Domowego
26. Antonín Dvořák **Čury, mury, fuk!** aria Ježibaby z I aktu opery Rusalka
27. Piotr Czajkowski **Господь мой, если грешен я** aria Króla Rene z opery Jolanta
28. Georges Bizet **Près des remparts de Séville** duet Seguidilli i Don José z I aktu opery Carmen
29. Camille Saint-Saëns **Mon cœur s'ouvre à ta voix** duet Samsona i Dalili z II aktu opery Samson i Dalila

Ewelina Sielska-Badurek – mezzosopran i lekarz. Zajmuje się ludzkim głosem na różnych płaszczyznach. Leczy zaburzenia głosu jako lekarz foniatra, zajmuje się pracą naukową w dziedzinie głosu, publikuje artykuły, prowadzi warsztaty i wykłady w Polsce, Europie i USA oraz śpiewa. Ukończyła Wydział Lekarski Akademii Medycznej w Warszawie, Wydział Wokalno-Aktorski Akademii Muzycznej w Gdańsku oraz Podyplomowe Studium Pieśni na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. Uczestniczka licznych mistrzowskich kursów wokalnych. Laureatka i finalistka konkursów wokalnych. Z dużym powodzeniem wykonuje muzykę kameralną. Kocha twórczość kompozytorów słowiańskich. Ostatnio sięga również po piosenkę, głównie polską i amerykańską. W 2019 wydała m. in. płytę „Miłość Ci wszystko wybaczy”, była stypendystką ZAIKS oraz Fundacji Kościuszkowskiej, a także zwyciężyła polską edycję FameLab 2019 roku, przekonując, że każdy może śpiewać.

Paweł Pecuszek – tenor i lekarz, ukończył Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina z wyróżnieniem (2010) w klasie śpiewu solowego prof. Urszuli Trawińskiej-Moroz. Jest również absolwentem Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku. W wykonawstwie operowym zadebiutował w Białymstoku w podwójnej roli partią Franka oraz Feliksa w przedstawieniach operowych Stanisława Moniuszki Flis. Współpracował m. in. z Białostockim Teatrem Lalek. W ostatnim czasie koncertuje również z zespołem Baroque Collegium 1685. W repertuarze posiada arie oratoryjno-kantatowe, operowe, operetkowe i pieśni, w tym cykle pieśni kompozytorów okresu romantyzmu i współczesnych. W 2011 r. utworzył kwartet wokalny Ensemble QuattroVoce, z którym koncertuje w całej Polsce prezentując oryginalny styl, klasyczny i operowo-kantatowy repertuar, a także muzykę cerkiewną w oryginalnych opracowaniach na obsadę solową. Jest laureatem stypendium dla młodych twórców ufundowanego w 2012 przez Prezydenta Miasta Białegostoku, a także stypendium Marszałka województwa podlaskiego (2014). Posiada w swoim dorobku 11 płyt CD, współpracuje z wydawnictwem fonograficznym Acte Prealable.

Wiktor Orłof – bas i lekarz, tegoroczny absolwent wydziału wokalnego Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie Fili w Białymstoku z klasy śpiewu prof. dr hab. Adama Zdunikowskiego, jest także absolwentem Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku; na co dzień pogłębia widzę podczas stażu specjalizacyjnego w Klinice Psychiatrii UM w Białymstoku, gdzie pracuje jako asystent. Zagrał m. in. na deskach OiFP w Białymstoku w operetce Nowy Don Kiszot pióra Stanisława Moniuszki. Szczególne miejsce w sercu Wiktora zajmuje muzyka kompozytorów rosyjskich, ze względu na ponadczasowy ładunek emocjonalny ukryty w słowach i melodiach.

Zofia Małas – pianistka i lekarz, ukończyła klasę fortepianu szkoły muzycznej I i II st. w Gdańsku, a następnie studia muzyczne na Wydziale Instrumentalnym Akademii Muzycznej w Gdańsku. Uczyła w PSM I st. w Wejherowie w klasie fortepianu. Koncertowała w Trójmieście. Od 2007 r. współpracowała z Chórem „Medici Pro Musica” przy Warmińsko-Mazurskiej Izbie Lekarskiej w Olsztynie – jako chórzystka i pianistka. Uczestniczyła w benefisach Prof. Jerzego Woy-Wojciechowskiego w teatrze Capitol oraz na Zamku Królewskim w Warszawie. Ukończyła także Wydział Lekarski Akademii Medycznej w Gdańsku. Jest specjalistą w dziedzinie pediatrii oraz onkologii i hematologii dziecięcej.

Część I

1. Franz Schubert – *Das Wandern* Op. 25 Die schöne Müllerin

Wędrówka

Wędrówka jest przyjemnością młynarza, wędrówka!

Złym musiałby być młynarz, któremu nigdy wędrówka nie przyszłaby na myśl, wędrówka.

Od wody nauczyliśmy się tego, od wody! Ona nie ma odpoczynku we dnie i w nocy, zawsze pamięta o wędrowaniu, woda.

Dostrzegamy ją również w kołach młyńskich, w kołach! One niechętnie cicho stoją, one się całymi dniami niezmiernie obracają, koła.

Kamienie [młyńskie], które same są tak ciężkie, kamienie. Tańczą razem wesołym korowodem i chciałyby być jeszcze szybsze, kamienie.

O wędrówko, wędrówko, moja przyjemności, wędrówko! Panie mistrzu [młynarski] i pani młynarzowo, pozwólcie mi w pokoju iść dalej i wędrować.

2. Robert Schumann – *Im wunderschönen Monat Mai* Op. 48 Dichterliebe

W przepięknym miesiącu maju kiedy wszystkie pączki rozpoczęły kielkować,
w moim sercu weszła miłość.

W pięknym miesiącu maju kiedy wszystkie ptaki śpiewały, przyznałem się jej,
o tym co mnie wzrusza i za czym tęsknię.

3. Robert Schumann – *Aus meinen Tränen sprießen* Op. 48 Dichterliebe

Z moich łez zaczęło kielkować wiele kwitnących kwiatów
A moje westchnienia stały się chórem słowików
I jeśli kochasz mnie, dzieciątko podaruję ci wszystkie te kwiaty
A przed twoim oknem niech dźwięczy pieśń słowika

4. Robert Schumann – *Die Rose, die Lilie* Op. 48 Dichterliebe

Różę, lilię, gołębia i słońce te wszystkie kochałem z rozkoszą
Nie kocham ich więcej, tylko jedną kocham... tę małą, delikatną, czystą, jedyną
Ona sama jest rozkoszą miłości
Jest różą i lilią i gołębiem i słońcem
Kocham tylko ją...tą małą delikatną, czystą i jedyną

5. Robert Schumann – *Das ist ein Flöten und Geigen* Op. 48 Dichterliebe

Śpiewają flety, skrzypczki i trąby obok mnie grzmią
Wesele to mej dziewczeczki, taneczny ją zamknął krąg
Bębenki biją rytm skoczny, nie poznać, że coś tam łka
to ginie w gwarze radosnym aniołków cichutki płacz

6. Franz Schubert – *Der Doppelgänger* z cyklu *Schwanengesang* (D957)

Noc jest cicha, ulice spokojne,
W tym domu mieszkała kiedyś moja ukochana:
Już dawno opuściła miasto,
Ale dom nadal stoi, tutaj w tym samym miejscu

Tam też stoi człowiek i patrzy w niebo,
I załamuje ręce, przytłoczony bólem:
Jestem przerażony – kiedy widzę jego twarz,
Księżyc pokazuje mi moją własną postać!

O ty sobowtórze! błądź towarzyszu!
Dlaczego odwzorowujesz ból mojej miłości?
Które dręczyły mnie w tym miejscu
Tyle nocy, tak dawno temu?

7. Robert Schumann – *Seit ich ihn gesehen* z cyklu *Frauenliebe und-leben* Op. 42

Odkąd go ujrzałam

Odkąd go ujrzałam, zmącił mi się wzrok
I gdziekolwiek jestem, widzę go o krok;
Widzę oczy jego, ciągle, jak we śnie
Wśród najgłębszych mroków, zawsze widzę je.

Odtąd stracił dla mnie barwy cały świat,
Już nie pragnę zabaw, jak za dawnych lat,
Wolę z płaczem skryć się w mej alkowcy mrok,
Odkąd go ujrzałam, zmącił mi się wzrok.

8. Robert Schumann – *Er, der herrlichste von allen* z cyklu *Frauenliebe und-leben* Op. 42

On ze wszystkich najzaciejszy

On ze wszystkich najzaciejszy, dumne czoło, śmiały krok,
Jaki dobry, jaki miły, jakże skrzy się jego wzrok!
Tak jak w nocy granatowej najjaśniejsza świeci z gwiazd,
A i on na moim niebie swój daleki śle mi blask.

Płyni o gwiazdo, hen, wysoko, chcę cię z dala jeno czcić
I oglądać cię w pokorze, płakać i o tobie śnić
Nie chciej słuchać mej modlitwy, jam niegodna twoich łask,
Pragnę tylko twego szczęścia, o najdalsza z wszystkich gwiazd!

Gdy z niewiastą godną ciebie złączy cię na zawsze ślub,
Ciche me błogosławieństwo złożę wam u stóp.
Będę cieszyć się weselić i do stóp wam rzucę kwiat.
Choćby serce moje pękło, czy zapyta o nie świat?

9. Robert Schumann – *Ich kann's nicht fassen, nicht glauben* z cyklu *Frauenliebe und-leben* Op. 42

Nie mogę tego zrozumieć

Nie mogę tego zrozumieć, los zadrwił ze mnie we śnie
Wszak tyle jest innych kobiet, dlaczegoż by wybrać miał mnie?

A przecież sama słyszałam: „Na wieki jestem Twój”.
To były senne marzenia, bo jakże mógłby być mój?

Ja chcę tak zasnąć na zawsze, cierpieniom niech przyjdzie kres,
W uścisku najmiłszych ramion, wśród zaklęć radosnych i łez

10. Robert Schumann – *Du Ring an meinem Finger* z cyklu *Frauenliebe und-leben* Op. 42

Pierścieniu mój złocisty

Pierścieniu mój złocisty, ach ileś ty dla mnie wart!
Przyciskam cię czule do serca, do serca przyciskam, tulę cię do warg

Ja śniłam już o tobie w dziecięcym mym najśłodszym śnie,
A potem pośród pustkownia samotne płynęły mi dni.

Pierścieniu mój złocisty, toś ty pierwszy raz od lat
Otworzył szczęścia wrota, ukazał mym oczom wspaniały świat

Miłemu odtąd chcę służyć, być z nim po wieczny czas,
Chcę odtąd żyć tylko dla niego! Niech złoci mnie jego wspaniały blask

11. Robert Schumann – *Helpf mir, ihr Schwestern* z cyklu *Frauenliebe und-leben* Op. 42

Upagniony dzień

Czas siostry moje przywdziać już stroje, Dziś nie skąpcie mi swoich rad!
Niechaj na czoło włożą mi wianek, siostry dajcie mi biały kwiat!

Kiedy mój miły brał mnie w ramion, gdy tulił mnie klęcząc u mych stóp,
Pragnął na zawsze mieć mnie przy sobie; dziś nareszcie połączy nas ślub.

O siostry moje chwytą mnie twoga, radość nagle przysłonił strach,
Jak ja potrafię spojrzeć mu w oczy, gdy nadejdzie wyśniony w snach?

Jesteś jak słońce o ukochany, powiedz czy dla mnie blask twój lśni?
Władcy mojemu kornie się kłonię, jemu chcę służyć po wszystkie dni.

O, siostry moje, sypcie mu kwiaty, dajcie mu całe naręczce róż!
Żegnam was siostry, żegnam ze łzami, lecz z radością odchodzę już.

12. Robert Schumann – *Süsser Freund, du blickest* z cyklu *Frauenliebe und-leben* Op. 42

Miły mój, zdumiewasz się

Miły mój zdumiewasz się, że płacę dziś, pojmię więc kochany, czemu drzę jak liść.
O, nie gniewaj się, że ła w mym oku lśni; wszak to są radosne, jasne szczęścia lzy.

Miły mój o tobie ciągle marzę w snach, przytul mnie, ja ciągle jeszcze czuję strach...
Ukochany, skryj na mojej piersi twarz, dziś ci wyznam wszystko, wszystko dobrze zważ...

Weź mnie w swe ramiona, widzisz cała drzę, któż te lzy osuszy? Tylko ty, mój śnie
Tul mnie mocno, miły, ujmij moją dłoń, do twej piersi mocno tulę twoja skroń.

Zdaje mi się, że widzę tuż kołyski cień, marzę o niej nocą, marzę o niej w dzień...
Przyjdzie czas, że stanie obok mnie o krok, wtedy w głębi ujrzę twój najmiłszy wzrok... Twój obraz.

13. Robert Schumann – *An meinem Herzen, an meiner Brust* z cyklu *Frauenliebe und-leben* Op. 42

W objęciach matki

W matki objęcia, pójdź dziecię pójdź, radości moja, ty skarbie mój!
Bo szczęście, to miłość ogromna jak świat, ciebie czekałam tak wiele lat.

Przez cały dzień za tobą w krok biegnie twej matki czuły wzrok,
matka co noc trzyma swą straż, nad twym łóżeczkiem chyli twarz
i jej troskliwa, wierna dłoń osłania twą najmiłszą skroń.

O jakże smutny mężczyzn los: nie znają naszych wspólnych trosk!
Aniołku nie wiesz, co znaczy grzech, beztróska rozbrzmiewa twój słodki śmiech.

14. Robert Schumann – *Nun hast du mir den ersten Schmerz getan* z cyklu *Frauenliebe und-leben* Op. 42

Bez ciebie

O, jakże wielki mi sprawiłeś ból dziś pierwszy raz!
Ty śpisz na zawsze już śmiertelnym snem, na wieczny czas.
Samotna pójdę w jego wielki, smutny świat, przez pusty mrok i dal.

Kochałam i kochano mnie, dziś wszystko spowił żal...
Zamykam się w mych wspomnień krąg z minionych dni,
Tam ciebie i stracone szczęście mam... Mój świat to ty...

15. Hugo Wolf – *Verborgenheit Nr 12* z cyklu *Morike-Lieder*

Skrytość

Pozwól mi, o świecie, być!
Nie kuś swymi darami miłości,
Pozwól temu sercu przeżyć
Jego rozkosz i cierpienie!

Czym się smucę, nie wiem sam.
To nieznaną jest mi biada.
Wciąż przez łzy z oddali patrzę
Na kochane słońca światło

Często gdy przytomny jestem ledwie,
Jasna radość mnie przenika
Poprzez ciężar, co mnie błogo tak przytłacza
I rozkosznie w piersi mej

16. Hugo Wolf – *Verschwiegene Liebe*

Miłość zmilczana

Z migotu, z wróżby
Kwitnących traw —
Dopytał ktoś by,
Docieknij jej spraw?
Myśl się kołysze
I w nocną ciszę
Wiedzie ją traf.

Niechaj się dowie,
Kto o niej śni,
Z szmeru w dąbrowie,
Gdy wszystko śpi
Prócz chmur, co biegną,
I czucie jedno
Jak gwiazda łśni.
(Przekład poetycki: Jerzy Litwiniuk)

17. Franz Schubert – *Aus dem Wasser zu singen* Op. 72

Śpiewanie na wodzie

Poprzez świetliste iskrzące fale
Na kształt łabędzia mknie nasza łódź.
Ach, nad łagodne radości fale
dusza szybuje, jak nasza łódź.
Ach, nad łagodne radości fale
dusza szybuje, jak nasza łódź.
Wieczorna luna spływa na fale,
Tańcząc na fali otacza łódź
Tańcząc na fali otacza łódź.

Ponad szczytami drzew na zachodzie
Uśmiech nam z nieba rdzawy śle blask.
Pod gałązkami w gaju na wschodzie
Trzcin szelest, rdzawy na wodzie blask.
Pod gałązkami w gaju na wschodzie
Trzcin szelest, rdzawy na wodzie blask,
Radość niebiańska i spokój na wodzie,
Duszę płomienny napelnia blask
Duszę płomienny napelnia blask.

Ach czas ucieka, na mokrych skrzydłach
fal kołyszących przemija czas.
Jutro przeminie na łśniących skrzydłach,
jak dziś, jak wczoraj, jak zawsze na czas
Jutro przeminie na łśniących skrzydłach,
jak dziś, jak wczoraj, jak zawsze na czas
I ja rozwinę promienne skrzydła,
Umknę, przeminę, gdy minie mój czas.
Umknę, przeminę, gdy minie mój czas.

18. Franz Schubert – *An den Mond*

Do księżycyca

Pocałuj, drogi księżycu, rzuć swój srebrny blask
Przez ten gąszcz zieloności buków,
Gdzie fantazje i zjawy ze snów
Wciąż uciekają przede mną!

Spraw bym znalazł to miejsce
Gdzie zawsze me dziewczę siedziało
I często, w bukowo-lipowej gęstwinie
O złotym grodzie zapominało!

Oświeł mnie w krzewach radującego się
Z szumiącego chłodu szelestu.
I ukój wieńcem każdy gniew
Gdzie ona nasłuchuje strumyka!

A potem, drogi księżycu, znów weź woalkę
I zasmuć się nad twym przyjacielem,
I zapłacz przez chmury jak z tiulu,
Tak jak twój opuszczony płacze!

19. Franz Schubert – *Ganymed Op. 19*

Ganymedes

Niczym w poranka błysku jasności
Ty wokół mnie olśniewasz,
Wiosno, Ukochany!
Z tysiąckrotną miłości rozkoszą
Święte uczucie Twego ciepła wiecznego
Draży me serce,
Nieskończone piękno!
Chciałbym cię objąć ramieniem!
Ach, leżę na twej piersi, marnieję,
a twoje kwiaty, trawa twoja przedzierają me serce.

Chłodziś palące pragnienie mego łona,
Przecudny poranny wiatr!
Tam z mglistej doliny słowik czule zawoła
Przychodzę, przychodzę!
Dokąd, ach dokąd?
Do góry! Zmierza do góry.
A w dół pochylają się chmury,
kłaniają się tęsknej miłości.
Ku mnie! Ku mnie!
Na waszym łonie do góry!
Obejmując objęty!
Do góry na łono twoje,
Wszechmiłujący Ojczy!

20. Franz Schubert – *Die Forelle* Op. 32

Pstrąg

W małym potoczku przemknął jak strzała psotny pstrąg
Stałam na brzegu i przyglądałam się w słodkim spokoju
jak ta rybka kąpie się w przezroczystym strumyku

Rybak stanął na brzegu z prętem w dłoni i patrzył z zimną krwią jak ta rybka wędruje
Pomyślałam sobie, że jak długo woda w strumyku jest przejrzysta,
tak długo nie złowi ten rybak pstrąga

Jednak czas był dla tego złodzieja za długi aby czekać.
Sprawił, że woda stała się mętna
Jego pręt zadrżał a na jego końcu miotła się rybka
Krew zaczęła mi pulsować i ujrzałam tę oszukaną

Część II

21. Giacomo Puccini – *Nessun dorma aria Kalafa* z III aktu opery Turandot

Niechaj nikt nie śpi! Niechaj nikt nie śpi!
Ty też, o, Księżniczko,
w swej zimnej izbie patrzysz na gwiazdy,
które tętnią z miłości i nadziei.

Lecz moja tajemnica jest zamknięta we mnie,
nikt nie pozna mojego imienia!
Nie, nie, na twoje usta ją złożę,
gdy światło zaświeci.
A mój pocałunek roztopi
ciszę, która czyni cię moją.

Rozprosz się, o, nocy! Zajdźcie, gwiazdy!
Zajdźcie, gwiazdy!
O świcie zwyciężę!
Zwyciężę!
Zwyciężę!

22. Georges Bizet – *L'amour est un oiseau rebelle aria Habanery* z I aktu opery Carmen

Miłość jest zbuntowanym ptakiem, Którego nikt nie może oswoić.
I na próżno go wołać, Jeśli nie można mu odmówić. Ni groźby, ni modlitwy,
Jeden mówi dobrze, drugi zaś milczy. Inny jest mój wybranek,
spodobał mi się, choć nic nie powiedział. Miłość, miłość!... Miłość, miłość!...

23. Giuseppe Verdi – *Prologo A te l'estremo addio...*

aria Fiesco z I aktu opery Simon Boccanegra

Moje ostatnie pożegnanie, wyniosły pałacu,
zimny grobowcu mojego anioła!
Nie jesteś godzien jej schronienia!
Cholera! O podły uwodzicielu!
A ty, Dziewico Maryjo, pozwoliłaś
Oderwać ją od dziewiczej korony?
Ach, co ja mówię? Majaczę!
Ach, przepraszam!
Zraniona dusza smutnego ojca
Leżę w agonii wstydu i żalu.
Niech niebo da jej wianek męczennika...
Oddany teraz anielskiemu splendorowi,
módl się za mnie, Mario.

24. Ernesto De Curtis – *Tu ca nun change* Pieśń neapolitańska

Jak piękna jest ta góra, tak piękna, której nigdy nie widziałem.
Przypomina mi zrezygnowaną i zmęczoną duszę, przykrytą kocem białego księżyca.
Pragnę Ciebie, pragnę ...
O jak spokojny jest dziś wieczór. Wszystko śpi lub umiera. Ja czuвам razem z miłością.
Pragnę Ciebie, pragnę ...

25. Antonín Dvořák – *Čury, mury, fuk!* aria Jeżibaby z I aktu opery Rusalka

Biała para unosi się z dziobu! Kropla smoczej krwi oraz dziesięć kropli żółci.
Gorące serce płacze, jeżeli nadal bije.
Skacz, mój przegowany, skacz i skacz, gotowanie w kotle trwa!

Nie bój się większych udręć! To jest twój ludzki posag – musisz to wypić -
Teraz nawet nie ma męki i udręki ani muk, ani muk

26. Piotr Czajkowski – *Господь мой, если грешен я...*
aria Króla Rene z opery Jolanta

Co on powie? Jaką odpowiedź da jego nauka?

Czy Jolanta ujrzy światłość, czy sądzona jest mi na wieczność męka świadomości,
że moje dziecko ogarnia ciemność?

O Boże, ulituj się nade mną!

Panie mój, jeśli ja jestem grzeszny, za co cierpi anioł czysty?

Za co z mojego powodu zanurzyłeś w ciemności jego promienne spojrzenie?

O, daj mi radosną nowinę, uraduj nadzieją uzdrowienia!

(Oto) za nią jestem gotów przynieść (Ci) koronę, władzę, mój dobytek...

Pozbaw mnie całego spokoju, szczęścia –

Wszystko pokornie zniosę,

Za wszystko będę Cię błogosławił!

Patrz, oto jestem gotów upaść w pył,

Pozbawić się wszystkiego, wszystko oddać,

Ale tylko spraw abym nie oglądał mojego dziecka ogarniętego ciemnością!

O Boże, miej litość się nade mną!

Przed Tobą gotów jestem upaść w pył!

O Boże, Boże mój,

Miej litość, miej litość nade mną!

27. Georges Bizet – *Près des remparts de Séville*
duet Seguidilli i Don José z I aktu opery Carmen

W pobliżu murów obronnych Sewilli

28. Camille Saint-Saëns – *Mon cœur s'ouvre à ta voix*
duet Samsona i Dalili z II aktu opery Samson i Dalia

Me serce otwiera się na dźwięk twego głosu

